

gældsbyrder kan være nok til at få disse mennesker til at miste modet. Alt for få af dem får mulighed for eller får hjælp til at klare deres gæld.

Kl. 18.30

Således ved vi, at i dag får kun 30 pct. af de gældsramte mulighed for gældssanering i Danmark, resten, nemlig 70 pct., må leve videre under en ulidelig gældsbyrde, som de tynges ned af hver dag og måske aldrig bliver helt kvit. Henvender de sig til banker, er disse måske ikke så interesserede i at hjælpe dem, og skal de have advokat- eller revisorhjælp, ja, så ringer kasseapparatet, og det har de naturligvis ikke råd til, men opgiver. Mange af dem vil så spørge sagsbehandleren om hjælp, men denne er jo ikke økonomiskspert og kan ofte ikke hjælpe dem videre.

En bemærkning til det her med omklamringen fra samfundet: Vi må selvfølgelig sige, at det er folk selv, der skal henvende sig. Det skal naturligvis ikke være det offentlige, der omklammer dem og gør dem til klienter.

I Sverige får 64 pct. af de gældsplagede gældssanering, og man har en kommunal budgetrådgivning. Svenskerne kan få gratis hjælp hos budgetrådgivningen, som findes i alle større svenske byer, til at lægge budget, kontakte kreditorer og forberede eller gennemføre en gældssanering. I Danmark er der ingen gratis hjælp til mennesker med en håbløs gæld, før en eventuel indledning af gældssanering. I Danmark siger vi mere eller mindre, at gæld er en privatsag.

Men en eller anden form for hjælp i forbindelse med budgettering eller gældssanering ville jo kunne vise sig at være en stor økonomisk fordel, også for samfundøkonomien, og det ville give de gældsramte større livskvalitet og mulighed for at løfte hovedet og spille en aktiv rolle igen i det danske samfund. Jeg har fået henvendelser fra flere tidligere narkomaner og andre misbrugere, som ser deres gældsbyrde som et uoverstigeligt problem.

Kristeligt Folkeparti støtter forslaget og er enig i, at gældsrådgivning bør være uafhængig af socialforvaltningen og uafhængig af kreditorerne. Det kunne f.eks. være i Forbrugerrådets regi, men andre modeller kunne også bruges. Det vil vi ikke lægge os fast på i Kristeligt Folkeparti, men lad os, som fru Sandy Brinck nævnte det, se på mulige løsningsmodeller under udvalgsarbejdet. Hovedsagen er, at der kommer en gældsrådgivning, og at den er uafhængig.

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kim Sejr.

Kim Sejr (RV):

Hvorfor i det hele taget fremsætte et forslag som det her, hvad er ideen i det her?

Jeg så en historie i Politiken om en familie, der var kommet i gæld, det vil sige, at begge voksne var kommet i gæld og skyldte kommunen penge. De var kommet så langt ud, at for at indfri gælden skulle huset sættes på tvangsauktion.

Familien har været ude for en økonomisk ulykke, kommer i en socialt dårlig situation, og så skal huset på tvangsauktion, og så tænker jeg: Hvad er perspektivet i det? Hvad godt gør vi i en sådan situation ved at tvinge folk fra hus og hjem, for at der er noget gæld, der kan blive indfriet? Vi gør blot ulykken værre.

Derfor er nøgleordet i det her forslag: forebyggelse i forhold til gældssanering, som jo er redningskransen for nogle. Der er jo mange, der søger om gældssanering hvert år, det er ikke alle, der får, der er 1.500-1.600, der får, der bliver reddet efter at have været ude, hvor de ikke kunne bunde, resten er overladt til sig selv.

Der er blevet spurgt: Er der ingen grænser for, hvad vi skal blande os i, hvad det offentlige skal blande sig i, når det gælder enkeltpersoner?

Man kunne sige, at enhver er sin egen lykkes smed, og det kan jeg et stykke hen ad vejen være enig i. Men samtidig er det også sådan, at enhver også er sin egen ulykkes smed. Den enkelte står med en ulykke – er det den enkeltes problem, er det en privat sag?

Kl. 18.35

Nej, det er ikke kun en privat sag, det er en offentlig sag, det har vi alle sammen erkendt, ellers ville vi jo ikke have gældssanering. Det offentlige er parat med sit net til at gribe folk, når de er ude i det frie fald. For at de ikke skal ramme jorden alt for hårdt, griber vi dem, inden det er for sent.

Sagen er, at ud over de menneskelige omkostninger i forhold til familie og børn er der en lang række økonomiske omkostninger. For det første har det offentlige store økonomiske omkostninger ved i det hele taget at behandle og håndtere de her sager. Et slag på tasken er 30-50 mio. kr. årlig. Der er private kreditorer, der er offentlige kreditorer, og hvis man lavt sat siger, at der i hver gældssaneringssag er et tab på 100.000 kr., taler vi om et samlet tab for samfundet på over 150 mio. kr.